

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 202/03

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Daniela Švábyho na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2003 prerokoval podanie F. B., bytom P.; F. B. ml., bytom P.; M. B., bytom P.; A. V., bytom P.; F. B. st., bytom P.; J. M., bytom S.; zastúpených advokátom JUDr. M. U., P., o námietke predpojatosti sudcu Jána Auxta vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 150/03 a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Ján Auxt nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 150/03.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. októbra 2003 doručené podanie F. B. a spol., bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. U., P., označené ako „Odmietnutie sudcu pre zaujatost“. Sťažovatelia

zastúpení advokátom JUDr. M. U. v zmysle ustanovenia § 28 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. (v podaní nesprávne označeného ako č. 120/1993 Z. z.) o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietajú sudcu JUDr. Jána Auxta pre postup, ktorý v nich „vyvoláva“ pochybnosti o jeho zaujatosti k prejednávaní ich sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 150/03 podanej dňa 27. januára 2003. Ich sťažnosť nebola k dnešnému dňu prejednaná a sťažovatelia sú toho názoru, že JUDr. Ján Auxt opakovanými výzvami na odstránenie nedostatkov a predložením písomností, ktoré už predložili a sú obsahom spisu, v skutočnosti hľadá len zámienku na zamietnutie ich sťažnosti. Sú toho názoru, že z jeho strany nie je záujem o prejednanie veci bez prietáhov v stanovenej lehote a v zmysle Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj medzinárodných dohovorov.

K odôvodneniu svojho návrhu sťažovatelia uvádzajú: *„Dňa 27. 1. 2003 sme podali sťažnosť pre porušenie našich práv na spravodlivé konanie bez prietáhov a porušenie práva na ochranu majetku vo veci nášho návrhu na vpratanie nehnuteľnosti vedených pod sp. zn. 17 C 636/95 na Okresnom súde v Poprade, ktorý sme podali 21. 6. 1995. Predmetom našej sťažnosti bol postup Okresného súdu v Poprade a prietahy v konaní ako aj naša márna snaha domôcť sa svojich vlastníckych práv.*

Dňa 2. 4. 2003 sme boli vyzvaní na odstránenie nedostatkov podania. Konkrétne k upresneniu podania a uvedeniu, aké základné práva a slobody boli postupom súdu porušené.

Po splnení tejto požiadavky sme boli vzápätí vyzvaní druhou výzvou zo dňa 24. 4. 2003 k preukázaniu, že aj ostatní sťažovatelia podali sťažnosť na zbytočné prietahy predsedovi prvostupňového súdu.

Dňa 5. 5. 2003 sme ústavnému súdu doručili podanie označené ako „Odstránenie nedostatkov“ vrátane v prílohe pripojeného listu predsedu Okresného súdu v Poprade označenom ako „Prietahy v konaní“ jedného zo sťažovateľov.

Dňa 12. 5. 2003 sme boli opätovne treťou výzvou vyzvaní k odstráneniu nedostatkov uvedených už v predošlých výzvach.

V našom podaní zo dňa 21. 5. 2003 sme uviedli, že zákon nevyžaduje, aby každý z účastníkov konania podával sťažnosť individuálne ak sa jedná o účastníkov v spoločnej veci. Zároveň sme predložili aj iné sťažnosti a žiadosti podané účastníkmi konania týkajúce sa veci, ktorých zoznam bol uvedený v tomto podaní. Nakoľko od odoslania týchto písomností, teda od mája 2003 sme už viac neboli Ústavným súdom SR vyzvaní k ďalšiemu odstráneniu nedostatkov, považovali sme nami zaslané písomnosti za dostačujúce.

Dňa 4. 10. 03 sme Ústavnému súdu SR odoslali podanie ako „informácia o ďalšom vývoji vo veci“. Následne sme boli v poradí už štvrtou výzvou vyzvaní k odstráneniu nedostatkov a predloženiu dokumentov potvrdzujúcich, že aj ostatní účastníci konania podali sťažnosť na preťahy vo veci sp. zn. 17 C 636/95 vedenej na Okresnom súde v Poprade a veci sp. zn. E 83/02.

Keďže po odoslaní listu s informáciou o ďalšom vývoji vo veci zo dňa 4.10.03 sme boli po takmer piatich mesiacoch opakovane vyzvaní k odstráneniu nedostatkov, dávame do pozornosti Ústavnému súdu SR, že písomnosti o ktoré sme boli požiadaní výzvou zo dňa 7.10.03 sme už písomne predložili v listoch zo dňa 5.5.2003 a 21.5.2003 a teda sa už nachádzajú v spise sp. zn. Rvp 150/03.

Z uvedeného postupu a opakovaných výziev na odstránenie nedostatkov pri prejednávaní veci JUDr. J. Auxtom je podľa nás evidentné, že od začiatku hľadá len vhodnú zámienku na základe ktorej by mohol našu sťažnosť zamietnuť ako neodôvodnenú. Tento zaujatý postup podľa nášho názoru nedáva záruku pre objektívne prejednanie veci v zmysle Ústavy SR. Žiadame preto o pridelenie veci inému sudcovi spravodajcovi Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

Uvedené námietky predpojatosti a svoje vyjadrenie k námietkam sudca bez meškania oznámil predsedovi ústavného súdu, ktorý v zmysle platného Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2003 predložil tieto námietky na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sudca vo svojom vyjadrení z 21. októbra 2003 uviedol, že vzhľadom na to, že nemá žiaden pomer k prejednáwanej veci, ani k účastníkom konania, resp. ich právnomu zástupcovi, necíti sa byť vo veci zaujatý.

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sudca vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti. Podľa druhého odseku tohto zákonného ustanovenia sudca oznámi dôvody vylúčenia podľa odseku 1 bez meškania predsedovi ústavného súdu.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník vyhlásiť najneskôr do začiatku ústneho pojednávania.

Podľa § 28 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát (...).

Z odôvodnenia námietky predpojatosti vyplýva, že sťažovatelia nie sú spokojní s procesným postupom sudcu spravodajcu v predmetnej veci, z čoho vyvodzujú, že „v skutočnosti hľadá len zámienku na zamietnutie našej sťažnosti“, „že z jeho strany nie je záujem o prejednanie veci bez priet'ahov“.

Z vyhlásenia namietaného sudcu vyplýva, že sa necíti byť vo veci zaujatý, pretože nemá žiadny pomer tak k prejednávanej veci ako aj účastníkom konania, resp. ich právnomu zástupcovi.

Po preskúmaní obidvoch vyjadrení dospel ústavný súd k záveru, že dôvody námietok o predpojatosti sudcu Jána Auxta sú zjavne neopodstatnené a nie sú dostačujúce na osvedčenie jeho pomeru k veci, k účastníkom konania, resp. ich zástupcom a nemôžu byť teda dôvodom na jeho vylúčenie.

Z tohto dôvodu I. senát ústavného súdu rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2003